У бурю-негоду, як падають громи,
Співаємо пісню без впину, без втоми,
А в пісню вплітаються громи й прокліn.
Ідуть до нас гості, ідуть з двох сторін — гура!

І літом в пожежі гарячої днини,
Як все вколо сохне, рвесь віддих людини,
Як сріблом на сонці виблискує кріс,
Співаємо пісню, аж луни б'ють в ліс — гура!

А в сумну осінню вечірню годину,
Як вітер від поля ридає без впину,
Як сірі колоди лежать на стерни,
Співаємо з вітром осіннім: засни, засни!..

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.